

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟัง การพูด และความมั่นใจ
ในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

The Development of Activity Learning on English in Daily Life by Using the
Theory of Communicative Language Teaching Approach (CLT) to Enhance
Listening Speaking Ability and Confidence of Using English
for the Fourth Grade Students

ชไมพร ชาญวิจิตร¹ และ ดนิตา ดวงวิไล²
Chamaiporn Chanwijit¹ and Danita Duangwilai²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in daily life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) หาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่อง English in daily life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 3) เปรียบเทียบความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษ ระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน 4) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 5) เพื่อศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in daily life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) 6) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนรู้เรื่อง English in daily life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลกิตติยา อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 40 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ดำเนินการวิจัยโดยใช้รูปแบบวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังทดลองเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนว ภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีอำนาจจำแนกรายข้อ ตั้งแต่ 0.20 – 0.45 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.82

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² อาจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹M.Ed. Candidate in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Lecturer, Department of Curriculum and Instruction, Mahasarakham University

3) แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบวัดภาคปฏิบัติ ชนิด Rubric Score จำนวน 5 ข้อ
4) แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีอำนาจจำแนกรายข้อ ตั้งแต่ 0.20 - 0.85 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.81 5) แบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีอำนาจจำแนกรายข้อ ตั้งแต่ 0.60 - 1.00 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.83 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย t-test (dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.82/77.75
2. ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) เท่ากับ 0.5459 คิดเป็นร้อยละ 54.59 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในระดับสูง
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความสามารถทางการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร้อยละ 70 มีความสามารถทางพูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75 โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 78.88
5. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.07)
6. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.05)

คำสำคัญ การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้, การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT), ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were: 1) to develop an activity learning on English in Daily Life by using the theory of communicative language teaching approach (CLT) which had an efficiency of the set criteria of 75/75 2) to find out the effectiveness index of develop an activity learning packages on English in Daily Life by using the theory of communicative language teaching approach (CLT) 3) to compare listening ability between before and after learning English 4) to study English speaking ability of Prathomsuksa 4 students 5) to study the confidence of using English of Prathomsuksa 4 students 6) to study the satisfaction of the

Prathomsuksa 4 students toward an activity learning on English in Daily Life by using communicative language teaching approach (CLT)

The sample of this research was 40 students in grade 4/1 at Anuban Kitiya School, Muang District, Mahasarakham in the second semester of the academic year 2016, obtained by using cluster random sampling. The research was an experimental with one group pre-test and post-test design. The instruments used in this research were 1) plans of activity learning on English in Daily Life by using the theory of communicative language teaching approach (CLT) 2) English listening ability test; 30 items of multiple choices with discriminating powers (B) ranging 0.20-0.45 and a reliability of 0.82 3) Performance assessment of speaking ability (Rubric score); 5 items. 4) The Confidence of using English assessment; 20 items with discriminating powers (B) ranging 0.20 - 0.85 and a reliability of 0.81. 5) The satisfaction assessment; 20 items with discriminating powers (B) ranging 0.60 – 1.00 and a reliability of 0.83. The research data were analyzed using descriptive statistics, percentage, mean, standard deviation and t-test (Dependent Sample)

The results findings were as follows:

1) The activity learning on English in Daily Life by using the theory of communicative language teaching approach (CLT) had an efficiency of 79.82/77.75. It was higher than the established requirement.

2) The activity learning on English in Daily Life by using the theory of communicative language teaching approach (CLT) had effectiveness index of 0.5459 showing that they progressed their learning at 54.59 percentages respectively. Show that students are progressing at a high level.

3) Prathomsuksa 4 students who learned by using the activity learning on English in Daily Life by using the theory of communicative language teaching approach (CLT) were higher than that they had before at the .05 level of significance.

4) Prathomsuksa 4 students who learned by using the activity learning on English in Daily Life by using the theory of communicative language teaching approach (CLT) had 78.88 of English speaking ability.

5) The students' confident of using English after learning was in high level.

6) The students' satisfaction after using the activity learning on English in Daily Life by using the theory of communicative language teaching approach (CLT) was in the high level.

Keywords : Development of Activity Learning, communicative language teaching approach (CLT), Confidence of Using English

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่คนทั่วทุกมุมโลกใช้ในการติดต่อสื่อสาร เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล การค้าขาย การศึกษา การท่องเที่ยว เทคโนโลยี รวมไปถึงการทำธุรกิจระหว่างประเทศ การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนสามารถติดต่อกับชาวต่างชาติได้อย่างถูกต้องและมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ด้วยเหตุนี้ภาษาอังกฤษจึงถูกบรรจุลงให้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และถูกกำหนดให้เป็นภาษาต่างประเทศที่เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 190) เมื่อผู้เรียนมีการเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องจากระดับประถมศึกษาสู่ระดับมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะเกิดความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นและสามารถใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว

ในปีพ.ศ. 2558 ประเทศไทยเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ซึ่งภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาบังคับอันดับแรกที่ประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องฝึกฝน พัฒนาขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพราะจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้นแน่นอน เนื่องจากประชาชนของประเทศอาเซียนจะต้องติดต่อสัมพันธ์ ทำความรู้จัก เรียนรู้ซึ่งกันละกัน เดินทางท่องเที่ยว เดินทางข้ามพรมแดนเพื่อหางานทำและแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าให้กับชีวิต ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน เคียงคู่ภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของตน ซึ่งสอดคล้องกับ กฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ได้บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” ที่กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในการทำงานของอาเซียน นั้นหมายถึง ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษาที่ใช้ในระหว่างการประชุม การโต้ตอบทางจดหมาย การจัดทำรายงานการประชุม ผลการพิจารณา และมติที่ประชุม ตลอดจนการจัดทำคำแถลงการณ์ และปฏิสัมพันธ์ต่างๆ ของอาเซียนทั้งนี้เพื่อให้ประชากรของประชาคมอาเซียนสามารถติดต่อสื่อสารได้โดยตรงและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นการที่จะทำให้ประชาคมอาเซียนสามารถมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในเวทีระหว่างประเทศที่กว้างออกไปอีกด้วย(กระทรวงศึกษาธิการ, 2554 : 1-28) ถึงแม้ว่าภาษาอังกฤษจะถูกบรรจุลงในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมีการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง แต่การเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังขาดประสิทธิภาพ เนื่องจากประเทศไทยไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เมื่อนักเรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษที่โรงเรียนแล้ว หลังเลิกเรียนไม่ได้มีการใช้จึงขาดความต่อเนื่อง (กรมวิชาการ, 2542 ก : 1) ส่งผลให้นักเรียนไม่เข้าใจ จำประโยคที่ต้องพูดไม่ได้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญทั้งในชีวิตการเรียน การทำงาน และการใช้ชีวิตประจำวัน สำหรับคนไทยหลายๆ คน ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่น่าสะพรึงกลัวและมักจะหลีกเลี่ยงการต้องพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติหรือการพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าคนอื่น ๆ เพราะขาดความมั่นใจและทักษะ บางคนกังวลว่าสำเนียงไม่ดี ไวยากรณ์ไม่ได้ จึงทำให้ไม่กล้าที่จะฝึกพูด

โรงเรียนอนุบาลกิตติยา จังหวัดมหาสารคาม สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกำลังประสบปัญหาในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากครูผู้สอนยังขาดนวัตกรรมและเทคนิคการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มศักยภาพ รวมทั้งนักเรียนไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ได้และนักเรียนไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีเพียงนักเรียน

บางส่วนเท่านั้นที่สามารถสื่อสารได้ตามสถานการณ์จริง และจากการสำรวจผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในปีการศึกษา 2555-2557 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นไปตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด คือ 77.82 ในปีการศึกษา 2555 (โรงเรียนอนุบาลกิตติยา, 2555 : 8) 73.72 ในปีการศึกษา 2556 (โรงเรียนอนุบาลกิตติยา, 2556 : 12) และ 72.72 ในปีการศึกษา 2557 (โรงเรียนอนุบาลกิตติยา, 2557 : 12) ตามลำดับถึงแม้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะอยู่ในเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด แต่มีข้อสังเกตคือนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลงทุกปีการศึกษาจากการสังเกตและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาและนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ความสามารถด้านการฟังที่นักเรียนยังขาด เช่น การจำแนกเสียง (ระหว่างเสียง /f/ และเสียง /v/) การบอกความหมายของคำที่ได้ยิน ไม่เข้าใจคำพูดหรือประโยคที่ได้ยิน เป็นต้น จากการที่นักเรียนขาดความสามารถด้านการฟังจึงส่งผลกระทบต่อความสามารถด้านการพูดด้วยเช่นกัน เช่น นักเรียนออกเสียงคำและประโยคไม่ชัดเจน (ตามหลักการออกเสียง) ไม่สามารถตอบคำถามได้ เมื่อนักเรียนไม่สามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษได้จึงส่งผลให้นักเรียนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้ ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลกิตติยา ผู้วิจัยยังพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ดีเท่าที่ควร ผู้เรียนขาดความสามารถด้านการฟัง การพูด และขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนยังมีวิธีการสอนไม่หลากหลาย ขาดการกระตุ้นให้นักเรียนร่วมทำกิจกรรม รวมไปถึงสื่อการสอนที่ใช้ไม่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ลดลงและขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

ตามที่คุณวิจัยได้ศึกษาเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสารถด้านการฟัง การพูดและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ทำให้พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อังกฤษตามแนวภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้นอันจะส่งผลการใช้ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้นักเรียนมากยิ่งขึ้น นักเรียนกล้าพูด กล้าสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ จากปัญหาดังที่กล่าวมา ผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรให้ความสำคัญแก่ทักษะด้านการฟังและการพูดมากยิ่งขึ้น โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีวิธีการสอนที่ใช้การสื่อสาร (Communication Approach) ซึ่งเน้นการสนทนาเป็นหลัก เพื่อให้นักเรียนเกิดความเคยชินกับคำศัพท์และรูปประโยคต่างๆ และนักเรียนสามารถนำคำศัพท์หรือรูปประโยคที่เคยเรียนในชั้นเรียนไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) จัดเป็นแนวการสอน (Approach) มากกว่าทฤษฎีสอน เพราะหมายถึงหลักการที่หลากหลาย ที่สะท้อนมุมมองในการสื่อสารและการเรียนภาษาซึ่งสามารถใช้สนับสนุนความหลากหลายของกระบวนการในชั้นเรียนได้ (Richards and Rodgers (1999) ซึ่งเป้าหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือวิธีการสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นั้นคือการทำให้นักเรียนสามารถสื่อสารในภาษาที่เรียนได้ โดยการจะทำเช่นนี้ได้จะต้องมีความรู้เรื่องของโครงสร้างทางภาษา ความรู้เรื่องความหมาย และความเข้าใจเรื่องของหน้าที่ของภาษาที่ใช้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเลือกรูปแบบของภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใช้ในการสื่อสาร บริบท ตลอดจนบทบาททางสังคมของ

ผู้ร่วมสนทนา Larsen-Freeman (2000 : 128-132) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารยังเน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติ กล่าวคือ ผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้มากที่สุด การให้ผู้เรียนสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยให้เลือกใช้ภาษาตามต้องการและให้ประเมินการสื่อสารด้วยตนเองเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจริง วิธีดังกล่าวนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจที่จะใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้

ผู้วิจัยฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเรื่อง English in Daily Life ตามแนวภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟัง การพูด และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้สูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in daily life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่อง English in daily life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนและหลังเรียน เรื่อง English in daily life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
4. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in daily life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป
5. เพื่อศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in daily life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)
6. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนรู้เรื่อง English in daily life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลกิตติยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำนวน 4 ห้อง ห้องละ 40 คน แต่ละห้องจัดนักเรียนที่มีความสามารถคละ ทั้งเก่ง ปานกลาง อ่อน รวมมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 160 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลกิตติยา จำนวน 40 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

2. เครื่องมือวิจัยที่ใช้การวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) จำนวน 4 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมงโดยเนื้อหาของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีดังนี้

Unit 1 : My Daily Life จำนวน 1 แผน ใช้เวลาทั้งหมด 4 ชั่วโมง

Topic : Daily Routine

Unit 2 : My Occupation จำนวน 1 แผน ใช้เวลาทั้งหมด 4 ชั่วโมง

Topic : Occupation

Unit 3 : Place and City จำนวน 1 แผน ใช้เวลาทั้งหมด 4 ชั่วโมง

Topic : Places and Prepositions

Unit 4 : I Like Pizza จำนวน 1 แผน ใช้เวลาทั้งหมด 4 ชั่วโมง

Topic : Food and Drinks

จากการนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.54 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.15

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังอังกฤษก่อนเรียน-หลังเรียน โดยลักษณะเป็นปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 - 0.45 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82

3. แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบวัดภาคปฏิบัติ ชนิด Rubric Score จำนวน 5 ข้อ

4. แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

5. แบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ที่ .20 - .85 และค่าความเชื่อมั่น .81

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กระบวนการวิจัยแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One group pretest-posttest design) ผู้วิจัยทำการทดลองด้วยตัวเอง โดยผู้วิจัยทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 (พฤศจิกายน 2559) ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 1 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง ทั้งหมด 16 ชั่วโมง ดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ

2. ทดสอบการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้วยแบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนที่ 1-4 จำนวน 16 ชั่วโมง

4. ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง

ภาษาอังกฤษจำนวน 30 แบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษจำนวน 20 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม จำนวน 20 ข้อ

5. ทดสอบการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยแบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

6. หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

7. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่อง English in daily life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

3. เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t-test (Dependent Samples)

4. วิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่อง English in daily life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

5. วิเคราะห์หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าเฉลี่ย ของคะแนนความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการเรียนการสอนเรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) แล้วนำมาเปรียบเทียบเกณฑ์

6. วิเคราะห์หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าเฉลี่ย ของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แล้วนำมาเปรียบเทียบเกณฑ์

ผลการวิจัย

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.82/77.75

2. ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) เท่ากับ 0.5459 คิดเป็นร้อยละ 54.59 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในระดับสูง

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความสามารถทางการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร้อยละ 70 มีความสามารถทางพูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75 โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 78.88

5. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.07)

6. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.05)

อภิปรายผล

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟัง การพูด และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 79.82/77.75 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาเอกสารของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอน ตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่ม จากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำ ความเข้าใจจดจำ แล้ว นำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ (กระทรวง ศึกษาธิการ. 2551) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม แก่การฝึกปฏิบัติทักษะทางภาษา โดยมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกทักษะ (Practice/Controlled Practice) และขั้นที่ 3 ขั้นนำ ไปใช้ (Production/Free Practice) วิธีการจัดการเรียนรู้ภาษา เพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ สภาพจริงมุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อความหมายได้ และสามารถใช้อาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม เป็นการสอนแบบทักษะสัมพันธ์ ซึ่งนอกจากจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีแล้ว ผู้เรียนยังได้ฝึกใช้ความคิด และมีความกล้าในการใช้ภาษา ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันมีวินัยและมีความรับผิดชอบ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 49-50) มีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และศึกษาความต้องการของนักเรียนในการเรียนแต่ละหน่วยการเรียน โดยนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีคะแนนพฤติกรรมการทำงาน ผลงานนักเรียน การทดสอบความสามารถทางการพูด และแบบทดสอบหลังเรียน ทั้ง 4 แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 79.82 หลังจากนักเรียนเรียนจบทุกหน่วยการเรียนแล้วนักเรียนทำแบบวัดความสามารถทางการฟัง คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 77.75 ซึ่งได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบและเหมาะสม มีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน การเรียนรู้ภาษาของนักเรียนจะผ่านประสบการณ์จากการปฏิบัติกิจกรรมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนด้วยกันและระหว่างผู้เรียนด้วยกันกับผู้สอน ทำให้เกิดความเข้าใจเห็นอกเห็นใจกันและช่วยสร้างสิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ใช้

ความสามารถได้อย่างเต็มที่ ซึ่งจะทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถได้สูงขึ้น สอดคล้องกับ เศรษฐพัส สุวรรณแสนทวี (2556 : 100-105) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการจัดการเรียนรู้แบบ CLT มีประสิทธิภาพ 75.33 / 73.59 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แต่แผนการจัดการเรียนรู้แบบ TPR มีประสิทธิภาพ 74.81 / 68.19 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการเป็นไปตามเกณฑ์แต่ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CLT และแบบ TPR การจัดกิจกรรมแบบ CLT มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.51 และการจัดกิจกรรมแบบ TPR มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.50 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 51 และร้อยละ 50 ตามลำดับ 3. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CLT กับนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ TPR มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 4. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CLT กับนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ TPR มีแรงจูงใจสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT เป็นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคือ ทักษะการฟังและการพูด รวมถึงทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนให้สัมพันธ์กันได้เป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างแท้จริงไม่ว่าในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีค่าเท่ากับ 0.5459 โดยนักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 54.59 การที่ผลปรากฏเช่นนี้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนคำศัพท์ โครงสร้างของประโยคต่าง ๆ ที่สามารถใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นสำคัญโดยมีการนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้เกมหรือเพลง ในขณะที่การสอนนักเรียนจะได้รับการฝึกทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ มีการทำกิจกรรมการจับคู่ เช่น มีการทำกิจกรรมบทบาทสมมติในสถานการณ์ต่าง ๆ ทำงานกันเป็นคู่ นักเรียนจึงมีความกระตือรือร้นในการเรียน รวมไปถึงการฟังสำเนียงภาษาอังกฤษจากชาวต่างชาติจากสื่อที่ครูใช้ในการสอน ซึ่งนักเรียนมีความสุข สนุกสนาน รู้สึกตื่นเต้น จึงทำให้นักเรียนชอบและมีความสุข นักเรียนได้แสดงออกถึงความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับสายพิน รุ่งวัฒนะกิจ (2554 : 59 – 90) ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง “Moment in Life” โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีรัตน์ จังหวัดแพร่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมสูงขึ้น และสอดคล้องกับสมสมัย วัชรินทร์รัตน์ (2551 : 1- 51) พบว่า กิจกรรมทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.33 / 84.07 ซึ่งเป็นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความสามารถทางการฟังสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตร รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง อีกทั้งได้มีการวัดและประเมินผลการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการสังเคราะห์ โดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการนำความรู้เทคนิควิธีต่าง ๆ ที่ได้จากการเรียนจากคณะศึกษาศาสตร์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในครั้งนี้ โดยการจัดกิจกรรมนั้นมีขั้นตอนที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม โดยได้นำสื่อเทคโนโลยีจากยูทูป หรือจากซีดีมาใช้ในการฝึกฟังเพื่อให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกับสำเนียงของเจ้าของภาษา ซึ่งนักเรียนมีความสนใจในละมีความภูมิใจในผลงานของตนเองในการทำกิจกรรมต่างๆ การทำกิจกรรมเช่นนี้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ตามจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นอกจากนี้ ยังทราบผลการปฏิบัติกิจกรรมนั้นอย่างรวดเร็ว รู้ความสามารถของตนเอง เพราะผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้ฝึกในการทำกิจกรรมกลับไปศึกษาเรื่องที่ตนเองยังไม่เข้าใจใหม่ และนักเรียนได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับสมิตรา อังวัฒน์กุล (2537 : 45) ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์หรือกาลเทศะ และช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และจะเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในมากขึ้นซึ่งช่วยให้ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และสอดคล้องกับวาสนา สิงห์ทองลา (2555: 83 - 85) พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษเฉลี่ย 24.40 คิดเป็นร้อยละ 80.67 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.33

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 70 มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 78.88 ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยศึกษาหลักสูตร รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูด อีกทั้งได้มีการวัดและประเมินผลการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมมีขั้นตอนที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เริ่มจากที่นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ โครงสร้างประโยคแล้วนำมาฝึกปฏิบัติโดยเริ่มจากการพูดตามครูก่อนจากนั้นนักเรียนก็ได้้นำคำศัพท์ที่ได้มาใช้สร้างประโยคมากขึ้นตลอดจนสนทนากับคู่ของตนเองในเรื่องที่ครูกำหนดให้ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน การมีส่วนร่วมเช่นนี้ทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น โดยผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์โดยตรง และเกิดความสนุกสนานในการเรียนสอดคล้องกับแนวคิดของวรรณภา สุขสังข์ (2545 : 51) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ว่าการออกแบบกิจกรรมได้ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจและรู้สึกภูมิใจเมื่อสามารถร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้และประสบผลสำเร็จ และสอดคล้องกับวรรณพรพรณ เลิศวัตรกานต์ (2556 : 66 - 102) พบว่า ชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ

เพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 90.27/94.95 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมมีค่าดัชนีประสิทธิผลความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับร้อยละ 33 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

5. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$) ซึ่งอาจจะมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีความน่าสนใจโดยในกิจกรรมการเรียนรู้นี้นักเรียนจะได้ฟังภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่างๆ จากนั้นนักเรียนจะได้นำสถานการณ์ที่ฟังนั้นมาฝึกพูดกับคู่ของตนเองซึ่งเป็นเพื่อนเลือกกันเอง รวมทั้งมีการถามโต้ตอบกันเป็นภาษาอังกฤษโดยครูผู้สอนจะคอยให้กำลังใจตลอดเวลา โดยจะช่วยให้ นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิมและเพิ่มเติมความรู้ใหม่ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น อีกทั้งมีการทำงานร่วมกับผู้อื่น ส่งผลให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานกับการเรียน ทำให้บรรยากาศของห้องเรียนยิ่งดีขึ้น ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาแต่ละคน ซึ่งช่วยให้ผู้วิจัยจะได้นำข้อมูลไปพัฒนาในส่วนที่นักเรียนยังขาดอยู่ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนจึงมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ ปณิตา ทามิภักดิ์ (2558 : 67-69) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์และนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และ 3.73 ตามลำดับ นอกจากนี้ Montha (2007 : 28) ซึ่งอธิบายว่าความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเฉพาะทักษะการพูดอันเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยนำพานักเรียนไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ได้และยังพบอีกว่า เมื่อนักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแล้วยังส่งผลถึงความกล้าที่จะดำเนินกิจกรรมการทำงานต่อไปได้ แม้จะมีอุปสรรคก็ตาม หรือหากว่านักเรียนได้รับการส่งเสริมจากครูจนสามารถบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ได้นักเรียนก็เริ่มที่จะเพิ่มความมั่นใจขึ้นเรื่อยๆ และ Sjoberg (2006 : 53) อธิบายว่านักเรียนที่ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือนักเรียนที่ไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสามารถส่งเสริมได้ โดยการส่งเสริมให้นักเรียนเหล่านั้นมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มากที่สุด โดยครูเป็นผู้คอยเสริมแรงจนสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนเหล่านี้ให้กลายเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

6. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจากที่ได้เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก ความพึงพอใจทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรม ด้านสื่อการสอน และด้านแบบฝึกหัด อันเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้นี้มีรูปภาพ มีสีสันสวยงาม ขนาดตัวหนังสือที่อ่านง่าย มีและในระหว่างจัดกิจกรรมนักเรียนได้แสดงออกถึงความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ จึงส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวัน รวมไปถึงนักเรียนได้มีการทำงานก่อให้เกิดความพึงพอใจในผลงานของตน ซึ่งสอดคล้องกับอรุณี วงศ์จันทร์แสง (2557 : 75 - 79) พบว่า ชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการพูดมีประสิทธิภาพโดยเฉลี่ยร้อยละ 77.23/78.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70/70 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการพูด อยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ของ พชรพร ยूरยาตร (2547 : 8) ที่ว่าผู้เรียนมีความคาดหวัง เมื่อตนได้พยายามทำกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมายหรือ ทำงานที่รับผิดชอบให้ประสบความสำเร็จแล้ว ก็ย่อมเกิดความพึงพอใจหรือความรู้สึกที่ดีต่อการปฏิบัติงานเรื่องนั้นนับว่าเป็นการเสริมแรงให้เกิดการเรียนรู้ที่ได้ผล การเสริมสร้างให้ผู้เรียนรู้สึกเชื่อมั่นในการทำงานของตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้ และเมื่อพิจารณา ตามทฤษฎีของ Thorndike ความพึงพอใจของผู้เรียนจะเกิดความสำเร็จในการเรียนตามกฎแห่งผล (Law of Effect) จะแปรตามระดับความพึงพอใจของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนมีโอกาสประสบ ความสำเร็จในการเรียนรู้ตามสถานการณ์ที่จัดไว้อย่างมีคุณภาพ และผู้เรียนจะมีความพึงพอใจใน การเรียนรู้ตามกิจกรรมเนื้อหาวิชาดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนต้องมีความรู้และมีความพร้อมในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน มีความเสียสละ ตั้งใจความสามารถและความกล้าแสดงออกซึ่งเกิดจากความมั่นใจของผู้เรียนออกมา ให้นักเรียนมีเวลาได้ฝึกบ่อยครั้ง

1.2 ครูควรสร้างบรรยากาศในชั้นให้นักเรียนรู้สึกเป็นกันเองกับครูรวมทั้งกระตุ้นหรือให้กำลังใจนักเรียนทุกครั้งที่ทำกิจกรรมการฟังหรือการพูดภาษาอังกฤษ

1.3 ครูที่สอนควรให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และมีการมอบหมายงานเพื่อให้นักเรียนได้กลับไปทบทวนความรู้ที่เรียนมา

1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นหากครูผู้สอนและนักเรียนได้มีการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สถานการณ์จริงทั้งในและนอกห้องเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยในเรื่องของการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.2 ควรทำวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการฟังและการพูดโดยใช้ภาษาอังกฤษแบบ 100 เปอร์เซนต์ เพื่อศึกษาการเอาตัวรอดหรือการสื่อสารของนักเรียนไทยจากการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ปณิตา ทามิภักดี. (2558). *การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และความคงทนในการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อวีดิทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พชรพร ยूरยาตร. (2547). “ความพึงพอใจในการเรียนรู้ (Learning Satisfaction),” *สารศึกษาศาสตร์*.

5(1) : 8 ; มกราคม.

- โรงเรียนอนุบาลกิตติยา. (2556). รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ปีการศึกษา 2556. มหาสารคาม :
โรงเรียนอนุบาลกิตติยา.
- . (2557). รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ปีการศึกษา 2556. มหาสารคาม : โรงเรียนอนุบาลกิตติยา.
- . (2558). รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ปีการศึกษา 2556. มหาสารคาม : โรงเรียนอนุบาลกิตติยา.
- วาสนา สิงห์ทองลา. (2555). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรรณภา สุขสังข์. (2545). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สายพิน รุ่งวัฒนะกิจ. (2554). การสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง “Moment in Life” โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนรัตน์ จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรดิตถ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สมสมัย วัชรินทร์รัตน์. (2551). การพัฒนากิจกรรมทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. คั่นคว่ำอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เศรษฐพัส สุวรรณแสนทวี. (2556). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ CLT และแบบ TPR. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรุณี วงศ์จันทร์แสง. (2557). การสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการพูดโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง Welcome to Nan สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. อุตรดิตถ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- Larsen-Freeman, D. (2000). *Techniques and Principles in Language Teaching*. 2nd ed. Oxford : OUP.,
- Montha Songsiri. (2007). *An Action Research Study of Promoting' Student Confidence in Speaking English*. Australia : Victoria University.
- Sjoberg, J. Join the club. (2006). *English Teaching Professional*. Texas : The University of Texas at Austin.
- Richards, J. and T. Rodgers. (1999). *Approaches and Methods in Language Teaching*. 5th ed. Cambridge : Cambridge University Press.